

Για όσους κοινωνούν ανεξομολόγητοι. (Ένα θαύμα του Αγίου Ευγενίου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Στα χρόνια του βυζαντινού αυτοκράτορα Κωνσταντίνου του νέου, πλήθος από Σκύθες με δική του διαταγή ξεκίνησαν για την Ανατολή. Κάποτε έφτασαν και στην Τραπεζούντα.

Ανάμεσά τους ήταν και κάποιος δεμένος με αλυσίδες, γιατί είχε μέσα του ολόκληρη λεγεώνα πονηρών πνευμάτων.

Οι άλλοι Σκύθες τον πρόσεχαν νύχτα-μέρα, από φόβο μήπως οι δαίμονες τον ρίξουν στη φωτιά και τον κάψουν ή τον πνίξουν στο νερό ή τον γκρεμίσουν σε κανένα βάραθρο...

Πριν δαιμονιστεί ο Σκύθης αυτός, από νέος ακόμα, έκανε τα θελήματα των δαιμόνων και ζούσε ζωή ακόλαστη.

Κάποτε όμως έκανε και μία φρικτή ασέβεια. Στη Βασιλεύουσα, όπου είχε πάει μαζί με άλλους ομόφυλους του, επισκέφθηκε μία εκκλησία.

Εκεί, μολονότι αβάπτιστος και ακάθαρτος, τόλμησε να πλησιάσει στο άγιο ποτήριο την ώρα της θείας μεταλήψεως και να κοινωνήσει! Την ίδια όμως στιγμή παραδόθηκε στους απάνθρωπους δαίμονες, που άρχισαν από τότε να τον βασανίζουν αλύπητα.

Σ' αυτή λοιπόν την κατάσταση έφτασε στην Τραπεζούντα. Οι σύντροφοί του, μαθαίνοντας για τα πολλά θαύματα του Αγίου Ευγενίου, τον έφεραν στο ναό του. Στο μεταξύ η σατανική λεγεώνα τον έκανε να σπαράζει και ν' αφρίζει.

Πώς τόλμησες, τον φοβέριζαν τα δαιμόνια, να μεταλάβεις το Χριστό, αφού είσαι δικός μας; Θα σ' εξαφανίσουμε με τον πιο σκληρό τρόπο! Κανένας δεν θα σε γλιτώσει απ' τα χέρια μας!

...

Ενώ όμως κόμπαζαν και απειλούσαν οι μιαροί δαίμονες, τί κάνει ο γρήγορος βοηθός των ανθρώπων, ο ένδοξος Ευγένιος;

Παρακαλεί τον φιλόανθρωπο Δεσπότη να σπλαχνιστεί το πλάσμα Του και να το απαλλάξει από την τυραννία του σατανά.

Και με τις παρακλήσεις του λυγίζει τον πολυέλεο Κύριο.

Καθώς στεκόταν λοιπόν ο δαιμονισμένος μπροστά στο λείψανο του αγίου, ήρθε σε έκσταση. Του φάνηκε πως είδε το Χριστό να κατεβαίνει από τον ουρανό μέσα στην εκκλησία.

Εκεί, αφού του θύμιζε τις βέβηλες πράξεις, που από νέος είχε κάνει, άρχισε να τον ελέγχει αυστηρά.

Μ' όλες τούτες τις παρανομίες σου, κατέληξε ο Κύριος, με λύπησες πάρα πολύ, δεν είσαι άξιος ελέους, για χάρη όμως του αγαπητού μου Ευγένιου σε λυπήθηκα και θα σ' ελεήσω. Και γυρίζοντας στο μάρτυρα, που στεκόταν δίπλα Του ικετευτικά, συνέχισε: Γιάτρεψέ τον, Ευγένιε, αφού κατέφυγε στην προστασία σου.

Αμέσως ο Ιησούς εξαφανίστηκε. Ο Άγιος είπε τότε στον δαιμονισμένο: Αυτό το κακό το έπαθες επειδή κοινωνήσες τα άχραντα Μυστήρια, ενώ ήσουν αβάπτιστος

και βουτηγμένος στις αμαρτίες.

Ο Σκύθης συνήλθε από την έκσταση. Είδε τότε, αισθητά πια, να βγαίνει φωτιά από τα άγια λείψανα, να μπαίνει στο στόμα του και να κατακαίγει -έτσι του φάνηκε- τα σωθικά του.

Όσοι ήταν εκεί κοντά μπόρεσαν να δουν με τα ίδια τους τα μάτια τη δύναμη του αγίου Ευγενίου, που βασάνιζε και τιμωρούσε εξουσιαστικά τους πονηρούς δαίμονες, διώχνοντάς τους βίαια μέσ' από τον ταλαίπωρο άνθρωπο.

Άφριζε και ιδρωνε και χτυπιόταν ο Σκύθης, ώσπου ελευθερώθηκε εντελώς από τ' ακάθαρτα πνεύματα.

Ειρηνικός πια και ανενόχλητος, σιχάθηκε την παλιά του ζωή, και δεν έπαψε ποτέ να ευχαριστεί τον θαυματουργό μάρτυρα που τον ευεργέτησε...

Πηγές: Ποιμαντικόν– agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr